

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217213629
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4217213629.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: J. Z., nar. XX.X.XXXX, M. - C. C., O. XXX/XX, o zaplatenie 757,24 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 212,83 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 212,83 eur ako aj v časti 28% úroku ročne od 1.6.2017 zamieta.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov celého konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.6.2017 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 757,24 eur s 28 % úrokom ročne zo sumy 757,24 eur od 1.6.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 5.3.2012 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Zb.) zmluvu č. 3849605002, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného účet č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Podľa príslušných ustanovení zmluvy, táto sa spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, s ktorými sa žalovaný oboznámil pred podpisom zmluvy, čo osvedčil aj svojim podpisom. Podľa bodu 3.8 VOP je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií. Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania (debetu) na účte vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Keďže účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 31.5.2017 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet - táto transakcia má popis „bezhotovostný prevod vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo „prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 757,24 eur úročená úrokom vo výške 28% ročne. Pretože pohľadávka žalobcu nebola žalovaným uhradená v plnej výške, s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci a pripojené dôkazné prostriedky, žalobca žiadal, aby súd jeho žalobe vyhovel.

Za dôkaz žalobca označil Zmluvu o bežnom účte č. 3849605002, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Sadzobník poplatkov, výpisy z účtu žalovaného, vývesku úrokových sadzieb produktov žalobcu, prehľad obrátov žalovaného.

2. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu 30.10.2017 uviedla, že dlh sa pokúšala vyrovnať a žiadala aj o splátkový kalendár. Z banky jej volali koncom roku 2014, aby zaplatila 1.210 eur lebo jej zmrazia účet. Keďže v apríli roku 2014 sa jej narodila dcéra, požiadala o splátkový kalendár, ale jej nevyhoveli a vo februári 2015 jej účet zmrazili, aj keď naň dostávala výživné a materské dávky, v dôsledku čoho

poklesol dlh na účte na polovicu. Vychováva 5 maloletých detí, ale vybavila si hotovosť a na účet vložila 400 eur a zrušené sporenie synov. Zostatok bol 600,57 eur, pričom úroky boli vyššie ako suma, ktorú by vedela na účet mesačne vložiť. Z jej 5 detí sú štyri choré, poberá aj opatrovateľský príspevok. Podľa žalovanej, jej dlh vo výške 1.210 eur sa jej podarilo splatiť sumou vo výške 997,17 eur. Keby neboli také vysoké úroky, už by to aj splatila. Navrhla, aby jej úroky boli odpustené a zvyšok dlhu vo výške 212,83 eur jej bolo umožnené splatiť v 6 mesačných splátkach.

Žalovaná spolu s vyjadrením predložila aj rodné listy maloletých, rozvodový rozsudok a rozsudok o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o priznaní peňažného príspevku za opatrovanie ako aj posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa.

3. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovanej v podaní z 12.2.2018 tvrdil, že účastníci uzavreli 15.11.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte a žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1.000 eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9% ročne. Uviedol, že povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach až do výšky poskytnutého limitu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0 eur. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca znížil limit povoleného prečerpania žalovaným na 0 eur a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte, pričom dlh žalovaného sa navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. a VOP čl. 3.12. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetným a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Žalobca v tabuľke uviedol zoznam transakcií na účte žalovaného, vrátane poplatkov, úrokov a daní, pričom v súvislosti s poplatkami (za potvrdenia a súhlasy po 20 eur + DPH, za upomienku po 15 eur, za výzvu po 30 eur), ktoré si môže inkasovať odkázal na Sadzobník poplatkov a v súvislosti s úrokom vo výške 28% ročne platným pre nepovolené prečerpanie žalobca odkázal na vývesku úrokových sadzieb. Za prílohy svojho vyjadrenia žalobca označil poverenie, zmluvu o povolenom prečerpaní, európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, výpisy z účtu za celé zmluvné obdobie.

4. Súd pred otvorením pojednávania vo veci dňa 13.3.2018 vyhlásil uznesenie, ktorým nepripustil zmenu žaloby titulom zmeny a doplnenia rozhodujúcich skutočností žalobcom v podaní z 12.2.2018. Súd po otvorení pojednávania a vykonaní dokazovania vyhlásil dňa 13.3.2018 vo veci aj rozsudok, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 757,24 eur s 28 % úrokom ročne zo sumy 757,24 eur od 1.6.2017 do zaplatenia zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

5. Súd v písomnom vyhotovení rozsudku z 13.3.2018 uviedol výrok uznesenia o nepripustení zmeny žaloby, proti ktorému nie je odvolanie ani prípustné, ako prvý s tým, že druhý výrok písomného vyhotovenia rozsudku bol zamietajúci a v treťom výroku písomného vyhotovenia rozsudku súd uviedol rozhodnutie o náhrade trov konania.

Nepripustenie zmeny žaloby súd odôvodnil s poukazom na § 294 CSP a zamietajúci rozsudok súd odôvodnil tým, že po skutkovej stránke síce žalobca v žalobe vymedzil predmet konania, avšak žalobca podľa názoru súdu neunesol bremeno tvrdenia, pretože uplatnenú pohľadávku zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb nešpecifikoval tak, aby s poukazom na predložené listinné dôkazy bolo preskúmateľné ako k žalovanej istine žalobca dospel, teda kedy a akým spôsobom a z akých dôvodov vznikol žalobcom tvrdý dlh žalovaného v uplatnenej výške. Pokiaľ žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.2.2018 uviedol, že uplatnený peňažný nárok predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi, pričom uviedol čo predstavovali debetné operácie a čo kreditné operácie, ani z tohto doplnenia nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca k sume dlhu 757,24 eur dospel. Bolo povinnosťou žalobcu v žalobe tvrdiť konkrétne skutočnosti čo predstavuje jeho peňažnú pohľadávku a predložiť jej presné a preskúmateľné vyčíslenie tak, aby bolo zrejmé, ako k uplatnenej sume dospel. Žalobca si v danom prípade dostatočne nesplnil svoju povinnosť tvrdenia voči spotrebiteľovi, dôsledkom čoho je jeho neúspech vo veci samej.

6. Krajský súd v Nitre na základe odvolania žalobcu uznesením č.k. 15Co/56/2018-336 z 26.6.2019 rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 13Csp/155/2017-311 zo dňa 13.03.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

Vzhľadom na rozsah a dôvody podaného odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ÚS SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí skutkovými vadami, keďže skutkový základ bol vytvorený nesprávne. Odvolací súd poukazuje jednak na podanie žalobcu zo dňa 12.02.2018, doručené súdu prvej inštancie dňa 14.02.2018, z obsahu ktorého vyplýva, že sa nejedná o zmenu žaloby, pričom podľa ust. § 140 ods. 1 CSP zmenou žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Podľa ods. 2 tohto zák. ust. zmenou žaloby je podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe. Tým, že žalobca týmto svojím podaním zo dňa 12.02.2018 špecifikoval žalovanú sumu, nie je možné považovať za striktnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe, a teda je možné dospieť k záveru, že predmetné podanie prispelo k objasneniu a možnosti zistenia dostatočného skutkového stavu veci.

Aj s poukazom na vyššie uvedené, preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí skutkovými vadami, keďže skutkový základ bol vytvorený nesprávne. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy skutočnosť, že žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 30.10.2017, i keď čiastočne, uznala žalobcom uplatnený nárok, pričom uvedená skutočnosť nemôže bez ďalšieho zodpovedať rozhodnutiu súdu, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietne, bez toho, aby sa vysporiadal s tým, či sa jedná o prípadné uznanie časti pohľadávky a pokiaľ by tomu tak bolo, bolo by dôvodné minimálne v tejto časti podanej žalobe vyhovieť. Odvolací súd sa preto nestotožnil so zamietnutím žaloby v celom rozsahu, pričom teda považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, a preto rozhodol tak, ako je vyššie uvedené v jeho zrušení podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP s tým, že v ďalšom konaní bude potrebné s poukazom na vyššie uvedené opätovne preskúmať jednak vecnú argumentáciu žalobcu ohľadne rozsahu a dôvodov uplatneného nároku ako aj skutočnosť, že žalovaná žalobcom uplatnený nárok (jeho časť) bez bližšej právnej kvalifikácie nespochybnila.

Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 CSP.

7. Žalobca v súvislosti s názorom odvolacieho súdu doručil súdu dňa 13.11.2019 vyjadrenie k podaniu žalovaného, v ktorom uviedol, že „... z opatrnosti dopĺňa k nároku na úrok z prekročenia nasledovné ...“, pričom tvrdí, že svoju informačnú povinnosť podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nepochybne splnil poskytnutím VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení Zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil; zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na web stránke; výpismi z účtu; internetbankingom

8. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 3.12.2019 v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu. Žalovaná na uvedenom pojednávaní uviedla, že ona nárok žalobcu neuznáva, nič z neho neuznáva. Pokiaľ vo svojom vyjadrení k žalobe písala o sume 212,83 eur, tým nemala v úmysle uznať dlh voči žalobcovi. Ona ponechala rozhodnutie na súd. Žalovaná nevedela uviesť kedy naposledy fyzicky čerpala financie z uvedeného účtu.

9. Súd v súlade s § 295 CSP vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a hodnotil vec s prihliadnutím na žalobný petít a na žalobou vymedzené rozhodujúce skutočnosti, z existencie, ktorých žalobca opodstatnenosť svojej pohľadávky vyvodzoval, najmä keď doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe predstavuje s poukazom na § 140 ods. 2 CSP zmenu žaloby neprípustnú v konaní proti spotrebiteľovi s poukazom na § 294 CSP. Súd nemal preto dôvod skúmať opodstatnenosť pohľadávky z iného, než z uplatneného skutkového dôvodu uvedeného v žalobe.

Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 5.3.2012 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 384960, predmetom ktorej bola Zmluva o zriadení osobného účtu v EUR č. 3849605002/5600, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty ako aj Zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva. Okrem oprávnenia žalobcu za poskytovanie produktov/služieb zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v Prima banke, iné práva a povinnosti súvisiace s účtom a poplatkami v zmluve upravené nie sú, s výnimkou oprávnenia vypovedať zmluvu. Podľa zmluvy, práva a povinnosti, ktoré nie sú v zmluve výslovným spôsobom upravené, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. Majiteľ účtu mal podľa predtlaču zmluvy z 5.3.2012 súčasne vyhlásiť, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy.

Žalobca súdu predložil aj Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, ktorú uzavrel so žalovanou dňa 5.10.2012, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanej ako klientovi povolené prečerpanie do výšky limitu 580 eur na účte č. 3849605002/5600. V bode 1 zmluvy sa bez ďalšej špecifikácie uvádza údaj: variabilná úroková sadzba je 19,9% p.a.. V nasledujúcom riadku sa uvádza, v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy.

Žalobca súdu predložil Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 1.1.2012 v rozsahu 40 strán, ktoré však netvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte, ale sú samostatným dokumentom. Žalobca v priebehu konania predložil aj ďalšie Všeobecné obchodné podmienky s odlišnou účinnosťou (od 1.11.2013, resp. od 20.1.2015, resp. od 15.1.2017), bez doplnenia skutkových súvislostí s uplatneným nárokom.

6. Je nepochybné, že zmluvný vzťah, ktorý je predmetom konania, je vzťahom spotrebiteľským, a tak súd na danú vec aplikoval nielen § 708 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodného zákonníka), ale aj § 52 a nasl. OZ a zákon č. 129/2010 Z.z..

7. V danom prípade úroková sadzba uvedená v zmluve o povolenom prečerpaní na účte, t.j. úroková sadzba 19,9 % ročne, je úrokovou sadzbou (len) pri povolenom prečerpaní úveru, pričom žalobca podľa žaloby si uplatnil svoj nárok na zaplatenie v súvislosti so zmluvou z 5.3.2012 a nie zmluvou z 5.10.2012.

Podľa § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 Na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi

disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Kým podľa § 2 písm. e/ citovaného zákona Na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.,

Pritom podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

Podľa § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.5.2014 (1) Ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. (2) Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

8. Z predložených výpisov z účtu žalovanej vyplýva, že na účte žalovanej boli v jednotlivých mesiacoch zaznamenané aj kreditné a aj debetné operácie, s mínusovým zostatkom od 31.10.2012, pričom žalovaná mala mať podľa výpisu č. 8 limit povoleného prečerpania od 5.10.2012 vo výške 580 eur, podľa iného výpisu mala mať od 15.11.2013 limit povoleného prečerpania vo výške 1.000 eur, od 11.12.2013 mala mať limit povoleného prečerpania vo výške 1.210 eur a od 2.2.2015 výška limitu bola 0 eur. Žalovaná mala po 2.2.2015 mínusový zostatok na účte, aj vďaka úrokom, mesačným poplatkom a poplatkom za upomienky, ktorými žalobca zaťažoval účet žalovanej až do 31.5.2017, kedy dovtedajší mínusový zostatok vo výške 736,17 eur vzrástol vďaka úrokom a mesačnému poplatku na sumu vo výške mínus 757,24 eur, ktorá suma bola bezhotovostne prevedená. Avšak ani v jednom z výpisov za uvedené obdobie prekročenia po 2.2.2015 nie je uvedená výška úrokovej sadzby ako ani sankcie a tieto nie sú uvedené ani v zmluve žalovanej. Pritom podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

9. Žalobca v žalobe tvrdil, že podľa príslušných ustanovení Zmluvy sa táto spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom.

Pokiaľ súčasťou zmluvy z 5.3.2012 mali byť podľa žalobcu obchodné podmienky, s ktorými sa podľa čl. IV bod 4. zmluvy mal majiteľ účtu oboznámiť, žalobca takéto nešpecifikované obchodné podmienky (pre príslušný produkt/službu - bod 5. Čl. IV zmluvy) až do vyhlásenia dokazovania za skončené ani nepredložil.

Z uvedenej zmluvy vôbec nevyplýva, že by sa žalovaná mala pred podpisom zmluvy z 5.3.2012 oboznámiť so znením VOP, resp. že by žalovaná potvrdila takéto oboznámenie svojím podpisom zmluvy dňa 5.3.2012. Poukazovanie žalobcu v žalobe na Všeobecné obchodné podmienky je nenáležité, najmä keď tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>), najmä keď žalobca predložil nielen VOP s účinnosťou od 1.1.2012, ale aj VOP s účinnosťou po uzavretí zmluvy stranami sporu, a to od 1.11.2013, resp. od 20.1.2015, resp. od 15.1.2017.

10. Žalobca do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal, že by žalovanej boli v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu odovzdané obchodné podmienky, VOP alebo sadzobník poplatkov, resp. že by žalovaný v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu v súlade s § 18 ods. 1, 2 zákona č.

129/2010 Z.z. informoval o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania tak, aby bolo žalovanej ako spotrebiteľovi umožnené uchovávať informácie, ktoré jej boli osobne určené (bod 35. rozsudku Súdneho dvora C-42/15). Čo rozumieť pod trvanlivým médiom vyplýva z ustanovenia § 2 písm. m/ zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj rozsudku Súdneho dvora Content Services Ltd, C-49/11, resp. rozhodnutia BAWAG, C-375/15. Zverejňovanie na webovom sídle žalobcu bez ďalšieho nemožno považovať za trvanlivé médium, najmä keď žalobca netvrdil a nepreukázal, že by žalovaná ako klient toto webové sídlo žalobcu pravidelne navštevovala a mala k nemu neobmedzený a trvalý prístup, rovnako ako nepreukázal, že žalovaná ako spotrebiteľ má a mala technické vybavenie na to, aby mala prístup k informáciám uvedeným na webovom sídle žalobcu.

11. Keďže náležitosti špecifikované v § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to sankcia v podobe poplatku za upomienku, ale najmä výška úrokovej sadzby nepovoleného debetu (prekročenia) na bežnom účte nie sú uvedené v zmluve žalovanej a ani v mesačných výpisoch z účtu, pričom žalobca účet žalovanej zaťažoval aj po 2.2.2015 zmluvne neupravenými poplatkami a zmluvne neupraveným úrokom z prekročenia, súd žalobu v tejto časti považoval za nedôvodnú (564,66 eur).

12. Súdu nedá opätovne poznamenať, že s poukazom na § 132 ods. 2 CSP nie je povinnosťou súdu z predložených listinných dôkazov skúmať a vyhľadávať z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobca k vyčísleniu uplatnenej pohľadávky dopracoval, aj keď podľa názoru odvolacieho súdu podanie žalobcu z 12.2.2018 prispelo k objasneniu a možnosti zistenia dostatočného skutkového stavu veci.

Zo žalobcom nešpecifikovaného nároku rozdielu medzi debetnými a kreditnými operáciami, keď bolo povinnosťou žalobcu v žalobe tvrdiť konkrétne skutočnosti čo predstavuje jeho peňažnú pohľadávku a predložiť jej presné a preskúmateľné vyčíslenie tak, aby bolo zrejmé, ako k uplatnenej sume došiel (obdobne uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019), časť uplatneného nároku, ktorá by s poukazom na názor odvolacieho súdu o nesprávne vytvorenom skutkovom základe v poradí prvom rozsudku vo veci, mohla podľa názoru súdu pripadnúť na poplatok za vedenie účtu ako zmluvne poskytnutú službu od februára 2015 vo výške 109,20 eur (28 x 3,90) súd považoval za dôvodne uplatnenú, rovnako ako rozdiel medzi debetom vyčísleným vo výške 1.229,29 eur k 30.1.2015 a kreditnými operáciami realizovanými žalovanou po 30.1.2015, resp. po 2.2.2015 vo výške 1.146,91 eur, a to vo výške 82,38 eur.

Teda súd považuje za dôvodne uplatnený nárok žalobcu v úhrnnej výške 192,58 eur (109,20 + 82,38). Vzhľadom na názor odvolacieho súdu, podľa ktorého žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 30.10.2017, i keď čiastočne, uznala žalobcom uplatnený nárok, aj keď žalovaná na pojednávaní konanom dňa 3.12.2019 výslovne poprela, že by nárok žalobcu uznala čo i len čiastočne, súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 212,80 eur, teda sumy uvedenej žalovanou vo svojom vyjadrení z 30.10.2017, keď odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že uvedená skutočnosť (uznanie uplatneného nároku) nemôže bez ďalšieho zodpovedať rozhodnutiu súdu, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietne ... bolo by dôvodné minimálne v tejto časti podanej žalobe vyhovieť. Súdu v časti prevyšujúcej uvedenú sumu vo výške 212,80 eur žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Podľa odvolacieho súdu, žalovaná žalobcom uplatnený nárok (jeho časť) bez bližšej právnej kvalifikácie nespochybnila. Avšak podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).

12. Žalobca sa domáhal aj zaplatenia úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 757,24 eur od 1.6.2017 do zaplatenia. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä zmluvy z 5.3.2012 ako aj mesačných výpisov z účtu žalovanej po 2.2.2015 nevyplýva, že by žalovaná zaťažovala povinnosť platiť akýkoľvek úrok a už vôbec nie vo výške 28%. Výška úrokovej sadzby je podľa žalobcu uvedená len v úrokovej výveske na web stránke žalobcu, prípadne na pobočkách žalobcu, čo je v danom prípade pre vzťah zmluvných strán nedostatočné, keď žalovaná mala byť s poukazom na § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. informovaná minimálne vo výpisoch z účtu nielen o prekročení, ale aj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru titulom prekročenia, čo žalobca nepreukázal. Povinnosť informovania na internetových stránkach a v priestoroch banky ukladá žalobcovi § 37 zákona č. 483/2001 Z.z. ako verejnoprávnu povinnosť bánk a netýka sa pravidiel kontraktácie. Absencia informovania žalovanej spotrebiteľky o výške úrokovej sadzby prekročenia má za následok jeho bezúčnosť s poukazom na §

11 citovaného zákona v spojení s § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. Z uvedených dôvodov súd žalobu aj v časti 28% úroku od 1.6.2017 zamietol ako nedôvodnú.

13. V konaní boli čiastočne úspešné obe strany sporu, žalobca v časti žalovanej istiny a žalovaný v zostávajúcej časti istiny ako aj v časti 28% úroku ročne od 1.6.2017. Z uvedených dôvodov súd o náhrade trov celého, aj odvolacieho, konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a na § 396 ods. 3 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadnej z čiastočne úspešných strán sporu nárok na náhradu trov celého konania nepriznal.

14. Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.